

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. április 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. május 18. napján kihirdetett 43(III.)Kb.419/2016/14. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat az ellene az 1 rendbeli könnyű testi sértés vétsége [Btk. 164. § (1), (2) bekezdés] miatt emelt vád alól felmenti.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétel összegét 1.000,- (egyezer) forintra enyhíti.

A 180.000,- (száznolcvanezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre változtatja át, melynek során egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A vádlottal szemben alkalmazott katonai mellékbüntetés megnevezése helyesen: 1 (egy) évre a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítása.

A halmazati büntetésre való utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amelyet a katonai ügyész az ítélet kézbesítésétől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. május 18. napján kihirdetett 43(III.)Kb.419/2016/14. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és a Btk. 164. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 180 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint pénzbüntetésre, 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. A vádlottat 11.180 forint bünyügyi költség megfizetésére kötelezte, a fennmaradó költség tekintetében megállapította, hogy azt a állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az ítéletet tudomásul vette.

A vádlott és védője három napi gondolkodási időt követően jelentette be fellebbezését, elsősorban felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében. A védő csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást, amikor nem védence vallomását fogadta el. Álláspontja szerint a kihallgatott tanúk, köztük a sértett nem tettek következetes vallomást, az ügy részleteire nem emlékeztek pontosan, amely nem életszerű. Indítványozta ezért, hogy az elsőfokú bíróság védencét mentse fel az ellene emelt vád alól. Másodlagosan, a vádlott bűnösségének megállapítása esetén, enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.600/2016/1. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében helyesen állapította meg a történeti tényállást, amely azonban a Be. 351. § (2) bekezdés b./és c./ pontjai alapján hiányossága és iratellenessége miatt megalapozatlan. Ezzel összefüggésben felhívta a figyelmet arra, hogy nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely alapján meg lehetne állapítani ítéleti bizonyossággal, hogy a vádlott 8 napon belül gyógyuló sérülést okozott a sértettnek. Az orvosi láttelepen alapuló orvosszakértői vélemény megállapítása szerint sérülés nem véleményezhető. Indítványozta ezért a tényállás helyesbítését annak megállapítását, hogy orvosilag értékelhető testi sérülése a bántalmazás következtében a sértettnek nem keletkezett. E módosítással az ítéletet már felülbírálatra alkalmasnak találta és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság mellőzze a vádlott bűnösségének megállapítását könnyű testi sértés vétségében, továbbá a halmazati büntetésre való utalást, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Perbeszédében kifejtette, hogy a vádlott a vádbeli napon egyedül látta el szolgálatát, nincs lehetőség arra, hogy a fogvatartott tanúk vallomásával szemben megfelelően védekezzen. Továbbra is életszerűtlennek találta, hogy a sértett nem tudta pontosan elmondani az őt ért bántalmazást, álláspontja szerint a tanúk is ellentmondásosan nyilatkoztak erről. Mivel a bizonyítékok zárt logikai láncot nem alkotnak, ezért elsődlegesen védence felmentését indítványozta. A vádlott bűnösségének megállapításának esetére - figyelemmel személyi körülményeiben bekövetkezett változásokra - enyhébb büntetés kiszabását indítványozta. Csatlakozott az ügyészi indítványhoz abban, hogy a bíróság ne állapítsa meg a vádlott bűnösségét könnyű testi sértés vétségében.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ártatlanságát hangsúlyozta és csatlakozott védőjéhez.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya nyújtott be a vádlottal szemben vádiratot, majd a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. március 16-án kelt Kb.II.26/2016/41/1. számú végzésével a vádlottat felmentette az ellene emelt vád alól. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2016. február 24-én kelt 6.Kbf.126/2015/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megalapozatlansága miatt hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsát jelölte ki az eljárás lefolytatására.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban az eljárási szabályok betartásával járt el, a bizonyítási eljárás lefolytatásakor figyelemmel volt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának iránymutatására.

A szükséges bizonyítékokat megvizsgálta és mérlegelési jogkörébe vonta. A vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, állítása szerint nem bántalmazta a sértettet. Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését körültekintően ellenőrizte, kihallgatta a sértettet és mindazokat a fogvatartottakat, akik a cselekmény szemtanúi voltak, illetve akik a sértettet látták a bántalmazást követően. Kihallgatta továbbá azokat a büntetés-végrehajtási dolgozókat is, akik az ügyről érdemi információval rendelkezhetnek. Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében eljárva nem fogadta el a vádlott védekezését, hanem terhelő tényállást állapított meg. Álláspontját a logika szabályai szerint megindokolta.

Az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változással a vádlott által elmondottak alapján azzal szorul kiegészítésre a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján, hogy a vádlottnak időközben egy gyermeke született, továbbá hiteltartozás visszafizetése terheli gépkocsi vásárlás miatt.

A másodfokú bíróság egyetértett az ügyészi állásponttal, mely szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351. § (2) bekezdés b./ és c./ pontja alapján megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság bizonyítékok hiányában állapította meg, hogy a sértett 8 napon belül gyógyuló szájsérülést szenvedett. A látlelet, továbbá az orvosszakértői vélemény mindezt nem támasztja alá, ítéleti bizonyossággal ez nem rögzíthető. Ezért a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés b./ pontja alapján mellőzi az ítélet 3. oldal 1. bekezdéséből azt a megállapítást, hogy „a sértett szája belső fala kirepedt és vérzett, valamint, hogy a szájsérülés 8 napon belül gyógyult.” E módosítással az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa így fogadta el felülbírálatára alapjául.

A vádlott teljes körű felmentése érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére a hivatali bűncselekmény vonatkozásában és helyesen minősítette a tényállásban írt cselekményét a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettének. A másodfokú bíróság e körben az elsőfokú ítélet 8. oldalán írt jogi indokolással egyetértett, továbbá azzal is, hogy a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság az elbíráláskor hatályos törvényeket alkalmazta. Az általa kiszabott pénzbüntetés feltételei ugyanis a hatályos törvény szerint kedvezőbbek. A vádlott tehát cselekményével maradéktalanul megvalósította a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettének törvényi tényállási elemeit.

A vádlott és védője teljes körű felmentésre irányuló indítványa lényegében a bizonyítékok újraértékelését kérte a másodfokú bíróságtól, azt, hogy a tanúk vallomásával szemben a vádlott vallomása alapján állapítsa meg ítéletének tényállását. A Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdése szerint azonban a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel az eltérő tényállás megállapítása e körben eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor tévedett, amikor megállapította a vádlott bűnösségét könnyű testi sértés vétségében, mivel a rendelkezésre álló adatok alapján nem bizonyítható, hogy a sértett 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett volna. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az általa módosított tényállás alapján az ítéletet megváltoztatta, és a vádlottat a Be. 6. § (3) bekezdés b./ pontjára figyelemmel a Be. 331. § (1) bekezdése alapján az ellene könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól - bizonyítottság hiányában - felmentette.

A vádlott büntetésének enyhítésére irányuló fellebbezést a másodfokú bíróság alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a büntetés kiszabási körülményeket, és nem tévedett, amikor lehetősége látott a vádlottal szemben a Btk. 82. § (1) bekezdés d./ pontja, illetve (3) bekezdés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabott pénzbüntetés napi tétel száma - a részbeni felmentés ellenére is - megfelelően tükrözi a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyát és személyében rejlő társadalomra veszélyességet. Figyelemmel azonban a vádlott megváltozott személyi körülményeire, jövedelmi viszonyaira, a másodfokú bíróság eltúlzottnak találta az egy napi tétel összegének megállapítását. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvény minimumban megállapított 1.000 forint áll arányban a vádlott személyi, jövedelmi viszonyaival, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az egy napi tétel összegét 1.000 forintban határozta meg. A Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására.

A vádlott cselekménye nem csak a hivatali rendet, hanem a katonai fegyelem fenntartásához fűződő érdekeket is sértette, ezért az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a büntetési célok elérése érdekében a vádlottal szemben katonai mellékbüntetés kiszabását is szükségesnek találta. Tévedett azonban, amikor nem vette figyelembe, hogy a Btk. 140. § (1a) bekezdése alapján 2015. július 01-től a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagja esetében várakozási idő meghosszabbítása esetén a fizetési fokozatba és nem a rendfokozatba elősorolásra előírt várakozási idő meghosszabbításáról kell rendelkezni. A másodfokú bíróság ezért nem találta alaposnak a védői indítványt, amely az elsőfokú ítéletben meghatározottak szerint kérte a katonai mellékbüntetés kiszabását. Mivel a másodfokú bíróság is szükségesnek találta e katonai mellékbüntetés alkalmazását, azt fenntartotta azzal, hogy megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott katonai mellékbüntetés megnevezése helyesen 1 évre a soron következő fizetési fokozatba elősorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítása.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az összesen 180.000 forint pénzbüntetés, illetve a katonai mellékbüntetés együttesen alkalmas a büntetési célok elérésére. Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság a vádlottat könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette, e büntetés halmazati jellegére történő utalást mellőzte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján van helye fellebbezésnek.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. április 26.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással 2017. május 11. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. május 11.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke